

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114229043
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1114229043.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kučerovou v právnej veci navrhovateľa: X. X., B. V. XX, A., právne zastúpený advokátom JUDr. Tibor Šafárik, Štúrova 20, 040 01 Košice a odporcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o vydanie veci takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 20.10.2014 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu v lehote troch dní vydať mu vec - osobné motorové vozidlo B. XXX C., J. V. XXXX, V. N. XXXXXEEXXXXX, M. A. XXX U., alternatívne zaplatiť sumu 15.000,- eur s 5,05% úrokom z omeškania od 20.10.2014 do zaplatenia.

Navrhovateľ svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že predmetné vozidlo nadobudol kúpou, pričom pred uzatvorením kúpnej zmluvy získal dostupné informácie, že vozidlo právne vady nemá. Vozidlo mu bolo odňaté, bolo zaistené z dôvodu tzv. Schengenského pátrania. Navrhovateľ bol súčasne poučený o práve obrátiť sa na súd. Takúto žalobu podal na Okresný súd Košice I, sp. zn. 20C 187/2010, ale pre jej procesnú chybu nebola meritorne prejednaná, konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 16.08.2011. Následne preto navrhovateľ vstúpil do jednania s odporcom. Argumentom na podanie tejto žaloby je tvrdenie, ktoré doposiaľ nikto nevyvrátil, že podmienky na zadržiavanie vozidla neexistujú, pretože neboli naplnené ustanovenia § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. Podľa odôvodnenia žalobného návrhu odporca nereagoval primeraným spôsobom, a nereagoval ani na žiadosť o podrobnosti zásahu. Keďže navrhovateľ má pozitívnu vedomosť, že vozidlo je umiestnené v priestore pri Košiciach a k žiadnej očakávanej reštitúcii v prospech kohokoľvek nedošlo, jeho vlastníctvo nezaniklo. V odôvodnení žaloby navrhovateľ poukázal na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, ustanovenia §§ 126 ods. 1 a 128 ods. 2 OZ. Má za to, že naplnenie podmienok podľa §21 ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. nebolo podľa jeho vedomostí zistené.

Odporca sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 22.03.2016. Namietal v ňom nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu v konaní z dôvodov:

1/ MV SR nie je vlastníkom, ani držiteľom tohto vozidla, ani si naň neuplatňuje vlastnícke právo. Nakoľko si na zaistené motorové vozidlo si uplatňujú nárok viaceré osoby, nie však odporca o tom, kto je vlastníkom vozidla a komu má byť vozidlo vydané je oprávnený rozhodnúť jedine súd, a to na základe žaloby o určenie vlastníckeho práva k zaistenému motorovému vozidlu. Až potom, ako vecne a miestne príslušný súd právoplatne určí vlastníctva k zaistenému motorovému vozidlu, môže byť toto vozidlo

vydané vlastníčkovi vozidla. Na podporu svojich tvrdení odporca poukázal na rozhodnutia OS Veľký Krtíš sp. zn. 3C 156/2010-82 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 19/2012,

2/ oneskorenosti žalobného návrhu s poukazom na znenie §21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., v zmysle ktorého by sa mal vlastníkom veci stať štát,

3/ námietky výšky žalovanej sumy 15.000,- eur v alternatívnej časti žalobného petitu, keď z obsahu administratívneho spisu č.p. ORP-UJK-OKP-923/2010, preprotokolovanom na č.p. PRPZ-KE-KP4-351/2012 vyplýva, že navrhovateľ zaplatil kúpnu cenu za vozidlo osobe menom Erik Fráter vo výške 1.500,- eur.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, a to z obsahu žalobného návrhu, písomného a ústneho vyjadrenia odporcu, oboznámením listinných dôkazov založených v súdnom spise a pripojených spisových materiálov ORPZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície č.s. ORPZ-KE-KP4-351/2012 a pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 20C 187/2010, pričom prihliadol na celý obsah spisového materiálu a všetko, čo inak v konaní vyšlo najavo (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Zároveň súd poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť potrebné dôkazy, ktoré v konaní žiadajú vykonať, a to písomne v predvolaní na pojednávanie. Riadne predvolaný navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na súdne pojednávanie nedostavili, osobnej účasti na pojednávaní sa vzdali, preto súd ďalej postupoval v konaní spôsobom uvedeným v §101 ods. 2 O.s.p.

Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním teda súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a vzhľadom na charakter sporového konania uzavrel, že nie je opodstatnené výnimočne nariadovať ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania, nakoľko považoval skutkový stav za dostatočný pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu, ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné a nepotrebné z hľadiska zistenia a posúdenia rozhodujúcich skutočností v prejednávanej veci, vychádzajúc zo zásady občianskeho súdneho konania, že skutkový stav na základe ktorého súd rozhoduje v sporovom konaní, ovládanom zásadou kontradiktórnosti, má byť výsledkom dôkaznej aktivity a snahy účastníkov konania, ktorí majú hlavnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu a preukázanie svojich tvrdení a kde aktivita súdu v rámci dokazovania sa vo všeobecnosti obmedzuje na rozhodovanie, ktoré z označených dôkazov účastníkmi konania vykoná. So zreteľom na uvedené preto vyhlásil súd uznesením dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.).

Zo skutkového stavu tvrdeného a preukazovaného účastníkmi v konaní súd ustálil nasledovné:

Dňa XX.XX.XXXX H. X,XX O.. B. V. A. na J. R.. X príslušníkmi ORPZ v Košiciach navrhovateľovi zaistená hnutelná veci - osobné motorové vozidlo zn. B., M. A.-XXXGS, V. N., kabriolet, čierna metalíza, rok výroby 1994. V čase zaistenia veci bolo vozidlo bez EČV a bez TP. Uvedené vyplýva z Potvrdenia o zaistení veci zo dňa 12.05.2010, ORP-UJK-OKP-923/2010 vystavenom ORPZ v Košiciach, ktorého kópiu navrhovateľ osobne prevzal. Predmetné vozidlo sa nachádzalo v Schengenskom pátraní, v národnej databáze odcudzených vozidiel SIRENE Francúzsko, vozidlo bolo vo Francúzku predané osobe M. G. L. XX.XX.XXXX, avšak za vozidlo bolo zaplatené kradnutými šekmi. Na území Francúzska tak došlo k spáchaniu trestného činu tam klasifikovaného ako podvod, v čase jeho spáchania bol vlastníkom vozidla francúzsky občan B. C.. Navrhovateľ bol písomne listom zo dňa 11.08.2010 poučený podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore na možnosť uplatnenia práva na zaistenú vec na príslušnom súde v lehote 60 dní odo dňa doručenia tohto písomného oznámenia. Obdobne bol poučený aj francúzsky majiteľ vozidla B. C., ktorý mal potvrdiť, že si podá žiadosť na určenie vlastníctva predmetného vozidla. Uvedené vyplýva z listu MV SR adresovanom ORPZ Košice zo dňa 28.10.2010 (viď. pripojený spis ORPZ v Košiciach č. ORPZ-KE-KP4-351/2012).

Z obsahu spisu ORPZ v Košiciach bolo tiež zistené, že predmetné vozidlo bolo dovezené na Slovensko, pričom príslušným štátnym orgánom bola k nemu predložená Kúpno-predajná zmluva uzavretá dňa 21.08.2009 medzi predávajúcim Š. Z. T. A. X. X.. Kúpna cena za vozidlo bola vo výške 2.000,- eur. Na základe tohto dokladu bol navrhovateľovi vydaný odborný posudok o kontrole originality a protokol o technickej kontrole vozidla zo dňa 31.08.2009.

Z obsahu pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 20C 187/2010 bolo zistené, že navrhovateľ si dňa 08.10.2010 podal žalobu o vydanie veci voči Okresnému riaditeľstvu PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor kriminálnej polície, Košice, avšak predmetné konanie bolo Uznesením zo dňa 16.08.2011 zastavené pre neodstrániteľnú prekážku konania (právnym zástupcom navrhovateľa označený odporca nemá právnu a teda ani procesnú subjektivitu). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.09.2011. Z obsahu predmetného súdneho spisu tiež vyplýva, že na čl. 14 sa nachádza písomné podanie p. B. C., G., doručené súdu dňa 11.11.2010 a ktoré sa týka sporného motorového vozidla BMW cabriolet, rok výroby 1994. Z obsahu pripojeného spisu nie je zrejmé, či sa konajúci súd týmto podaním zaoberal a ako podanie vyhodnotil. V označenom súdnom spise sa tiež nachádza listinný doklad označený ako "kúpna zmluva", z obsahu ktorého vyplýva, že predávajúcim tohto vozidla je osoba označená ako G. M., kúpna cena vozidla bola 1.500,- eur.

Dňa 20.02.2012 bolo spísanie prehlásenie ORPZ v Košiciach adresované MV SR o tom, že sporné motorové vozidlo zaistené dňa 12.05.2010 a uložené v A. na J. R. Č.. X sa stalo majetkom štátu po splnení podmienok stanovených v zákone č. 171/1993 Z. z., § 21 ods. 9, o policajnom zbore. Zo "Záznamu o fyzickom odovzdaní a prevzatí veci do úschovy alebo o odovzdaní a prevzatí hnutelnej veci, ktorá sa stala majetkom štátu" spísanom dňa 04.04.2012 vyplýva, že predmetné vozidlo bolo dané do úschovy do ústredného skladu MV SR Slovenská Ľupča.

Podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zistená, alebo ak si na zaistenú veci uplatní právo iná osoba, útvar policajného zboru uloží zaistenú veci do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú veci na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde je povinná v lehote podľa prechádzajúcej vety oznámiť útvaru PZ, ktorú zaistenú vec vzala do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatní, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar PZ ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Sumarizujúc zistený, vyššie popísaný skutkový stav súd dospel k právnomu záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný. Možno totiž jednoznačne konštatovať, že v čase podania žaloby vlastníkom zaistenej veci bol štát a to priamo na základe zákona, konkrétne v zmysle §21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. Navrhovateľ poučenie príslušného policajného orgánu podľa §21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. prevzal dňa 12.08.2010. Zákomom č. 171/1993 Z. z., § 21 ods. 9 stanovená 60- dňová lehota na uplatnenie si

práva k zaistenej veci uplynula dňa 12.10.2010. Keďže konanie o vydanie veci vedené pred Okresným súdom Košice I bolo zastavené pre procesné pochybenie, relevantný návrh na uplatnenie vlastníckeho práva k veci podaný nebol. Pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní o vydanie veci tak mal byť teda štát, Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR a nie ústredný orgán štátnej správy MV SR.

Okrem nedostatku pasívnej vecnej legitímácie súd dospel k záveru, že navrhovateľ jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti nepreukázal svoje vlastnícke právo k vozidlu. V tejto súvislosti súd poukazuje na obsah pripojeného spisu ORPZ v Košiciach, č. PRPZ-KE-KP4-351/2012 a napokon aj na obsah súdneho spisu Okresného súdu Košice I, z ktorých je zrejmé, že tak ako navrhovateľ si vlastnícke právo k vozidlu uplatnila aj ďalšia osoba - B. C.. Navrhovateľ tak nepreukázal, že motorové vozilo kúpil od vlastníka, (navrhovateľ predložil dve znenia nadobúdacích dokladov k spornému vozidlu, konkrétne Obvodnému úradu v Košiciach kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 21.08.2009 uzatvorenú so Š. Z. a Okresnému súdu v Košiciach I v konaní sp. zn. 20C 187/2010 potvrdenie o uzatvorení kúpnej zmluvy vystavené predávajúcim G. M.), a že mu prináležia oprávnenia definované v §126 OZ.

K alternatívnejmu petitu je potrebné dodať, že navrhovateľ nepreukázal žiadnym hodnoverným dôkazným prostriedkom, že motorové vozidlo, ktoré žiada vydať má ním požadovanú hodnotu 15.000,- eur, s poukazom na vek vozidla (rok výroby 1994), navyše pokiaľ kúpna cena bola vo výške 1.500,- eur.

Vzhľadom na uvedené preto súdu neostávalo nič iné, ako žalobu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Plne procesne úspešný odporca si trovy konania neuplatnil. Z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné, okrem odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie alebo z dôvodu, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Takéto odvolanie a odvolanie proti výroku o trovách konania je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
  - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.